

значимостта на аязмото в местната култура на тракториста. Логичният завършек на този сюжет е полученото възмездие, визуализирано в нещастията сполетели партийния секретар. Възмездие настига и друг човек от селото, взел дограмата от аязмото - след години се е отровил, а синът му е загинал от паднало върху него дърво.

Вариант на забрана е да не се вземат дърва за огрев от други сакрализирани места, на които има свещени дървета. Това са най-вече така наречените Меши (дъбови дървета), на оброчища. Защото, ако някой си позволи да вземе, ще го сполетят нещастия. Така е с Мешата край с. Сотирия, Мешака край с. Чинтулово, Набожната меша в с. Самуилово, Набожниковото край Котел, Дъбиховец край с. Гавраилово, от дъбовете до тюрбето Хазър Назър баба край с. Ябланово и др.

Вариант на възмездие заради нарушена забрана да не се взема нищо от свещено място е действителна случка в с. Сотирия. Човек връща взета от него църковна книга („Апостол“), на младини, когато е бил войник в поделението до църквата, защото впоследствие му се ражда дете болно от детски паралич. Връща я, осъзнал греха си.

ТУИДА

Стигайки до Туида се изправям пред дилемата в кое от структурираните ядра да включа този топос, предвид извършените археологически проучвания и хипотетични становища относно типа сакралност. Във всички случаи са налице факти, утвърждаващи християнска сакралност. Туида (Цоида) е седалище на епископ, подчинен на Адрианополската митрополия. В крепостта е открит култов комплекс от трикорабна едноапсидна базилика с шестконхален баптистерий с писцина, богато украсен със стенопис и мозайка. (Щерева, Вачева, 2001:)

За по-ранен тип сакралност свидетелства светилището